

Časopis s podobami za slovensko mladino.

Štev. 6.

V Ljubljani, 1. junija 1895.

Leto XXV.

Kam greš, Gospod?

(Legenda, 29. jun. l. 67. p. Kr.)

Ótožen apostol Peter
 Iz dalje obrača oči,
 V večernih žarkih solnca
 Židovje se Rome žari.

„Ti veš, Gospod vsevedni,
 Kako mi je tesnó,
 Ti veš, da čedo svojo
 Pastir ostavlja težkó.

Preženi, Gospod mogočni,
 Preženi mi nemir!
 Ko volk mu podavi čedo,
 Naj tudi pogine pastir?

.... Kaj On?.... In proti Romi?....
 Križ nese na rami lesen“....
 Vstrepeče apostol Peter,
 Oblije pôt ga leden.

Vstrepeče in vsklikne apostol:
 „Kam greš, kam greš, Gospod?“
 „Tja v Romo, tja v Romo, da drugič
 Tam križa neverni me rôd!“

Kot sen podoba izgine,
 Apostol ostane sam:
 „Prečudne je rekel besede,
 In kam je izginil, kam?“

Premišlja, premišlja besede.
 „Razumem, Gospod te moj:
 Prerokovanje tvoje
 Izpolnit grem hlapec tvoj!“

Mučenec dan drugi ostavil
 Apostol Peter je svet,
 Mučenec izdihnil je dušo
 Na križu lesenem razpet.

Gregor Gornik.

